

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 207

din 9 aprilie 2025

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, precum și pentru completarea art. 25 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, precum și pentru completarea art. 25 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996 (Pl-x nr. 620/2020), obiecție formulată de un număr de 56 de deputați.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost transmisă prin e-mail, fiind înregistrată la Registratura Jurisdicțională a Curții Constituționale cu nr. 3.597 din 27 martie 2025, și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.248A/2025.

3. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate**, autorii acesteia descriu parcursul legislativ al legii criticate, arătând, în esență, că, într-un prim ciclu legislativ, după adoptarea acesteia de cele două Camere ale Parlamentului, Președintele României a solicitat reexaminarea legii, în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție. După reexaminare, Președintele României a sesizat Curtea Constituțională în vederea exercitării controlului *a priori* asupra legii astfel aprobate. Prin Decizia nr. 18 din 15 februarie 2023, Curtea a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că legea este neconstituțională, ca urmare a depășirii limitelor cererii de reexaminare formulate de Președintele României, în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție.

4. Un al doilea ciclu legislativ a decurs în mod similar, fiind finalizat cu Decizia nr. 724 din 13 decembrie 2023, prin care Curtea a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat, din nou, că legea în discuție este neconstituțională.

5. Ca urmare a publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei Curții Constituționale, legea a fost reexaminată de Parlament în temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție, fiind adoptată cu modificări și completări de Senat la data de 14 octombrie 2024 și de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la 26 martie 2025. Autorii sesizării precizează că, la aceeași dată, legea ar fi fost depusă la

secretarul general al Camerei Deputaților pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității acesteia.

6. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate, autorii obiecției susțin, în esență, că legea supusă controlului este neconstituțională în ansamblul său, întrucât legiuitorul a ignorat Decizia Curții Constituționale nr. 724 din 13 decembrie 2023, ceea ce a condus la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (4), ale art. 77 alin. (2) și ale art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

7. Astfel, textul legii adoptate conține aceleași vicii pe care Curtea Constituțională le-a sesizat prin decizia menționată, art. I pct. 1 din lege fiind afectat de aceleași carențe constatate de instanța de contencios constituțional. În acest sens, având în vedere identitatea de rațiune care stă la baza prezentei sesizări și a considerentelor Curții Constituționale, autorii sesizării învederează că noua redactare a normei este, de asemenea, esențialmente diferită de cea criticată inițial de Președintele României și permisivă în ceea ce privește standardele de selecție pentru ocuparea unei funcții în organele administrațiilor portuare ale statului. Or, așa cum a reținut Curtea Constituțională în paragraful 54 din Decizia nr. 18 din 15 februarie 2023, respectiv în paragraful 88 din Decizia nr. 724 din 13 decembrie 2023, „noua redactare are valoarea unei noi prevederi adoptate de Parlament, care denotă o nouă voință politică, exprimând o altă viziune decât cea cuprinsă în legea adoptată inițial. O astfel de situație echivalează cu crearea *de novo* a unei dispoziții legale, într-o modalitate care eludează cadrul constituțional, constituindu-se într-o revenire a Parlamentului asupra propriilor decizii, fără să existe o solicitare în acest sens, pe de o parte, și, pe de altă parte, fiind susținută mecanismelor democratice instituite la nivel constituțional care asigură, în spiritul art. 1 alin. (4) din Constituție, separația puterilor în stat, dar și echilibrul și controlul reciproc, astfel că Președintele va fi privat de dreptul său constituțional consacrat de art. 77 alin. (2) din Legea fundamentală de a solicita o eventuală reexaminare a acelei prevederi legale care nu a figurat în legea ce i-a fost inițial transmisă spre promulgare”.

8. De asemenea, se face referire și la paragrafele 55 și 56 din Decizia nr. 18 din 15 februarie 2023, prin care Curtea Constituțională a reținut, în esență, că soluția corectă care conciliază rolul preeminent al Parlamentului în procesul de legiferare și rolul Președintelui României de a sancționa punerea în executare a legii este aceea ca dezbaterile parlamentare să fie reluate în limitele cererii de reexaminare. Această soluție se sprijină pe dialogul constituțional dintre cele două autorități publice, ce implică separarea și echilibrul dintre funcțiile statului pe care acestea le exercită, pe necesitatea respectării rolului lor constituțional și pe colaborarea constituțională loială dintre acestea.

9. Însă, în cazul legii criticate prin prezenta obiecție de neconstituționalitate, Parlamentul nu a procedat la reanalizarea legii prin prisma observațiilor formulate în considerentele deciziilor nr. 18 din 15 februarie 2023 și nr. 724 din 13 decembrie 2023, fiind nesocotită astfel forța obligatorie a deciziilor Curții Constituționale, statuată prin art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală. De asemenea, prin negarea dreptului Președintelui României de a uza de dreptul său constituțional consacrat de art. 77 alin. (2) din Constituție, în sensul solicitării unei eventuale reexaminări a prevederii legale care nu a figurat în legea ce i-a fost inițial transmisă spre promulgare, sunt încălcate și prevederile art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală.

10. Se susține, în concluzie, că viciile de neconstituționalitate intrinseci ce privesc legea criticată nu pot fi complinite de către Parlament, aceasta fiind contrară dispozițiilor constituționale menționate, motiv pentru care autorii sesizării solicită Curții Constituționale să admită obiecția și să constate neconstituționalitatea legii în ansamblul său.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctul lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

13. Termenul inițial pentru soluționarea obiecției de neconstituționalitate a fost stabilit pentru data de 10 aprilie 2025. Prin Încheierea din 9 aprilie 2025, Curtea, ținând seama de necesitatea desfășurării în bune condiții a activității jurisdicționale a Curții Constituționale, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992, coroborat cu art. 230 din Codul de procedură civilă, a dispus preschimbarea termenului de judecată de la data de 10 aprilie 2025 pentru data de 9 aprilie 2025, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

C U R T E A,

examinând obiecția de neconstituționalitate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, precum și pentru completarea art. 25 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996.

15. În susținerea obiecției de neconstituționalitate, autorii sesizării invocă dispozițiile din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 77 alin. (2) care consacră posibilitatea Președintelui României de a cere Parlamentului, înainte de promulgare, reexaminarea legii și în art. 147 alin. (4) privind caracterul obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

16. În prealabil examinării obiecției de neconstituționalitate, Curtea are obligația să verifice îndeplinirea condițiilor privitoare la legalitatea sesizării, precum și a celor referitoare la admisibilitatea acesteia.

17. Cu privire la legalitatea sesizării, instanța de control constituțional reține că, potrivit art. 7 alin. (3) teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 5 din 30 ianuarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 7 februarie 2025 (denumit în continuare *Regulament*), constituirea dosarelor pe rolul Curții se face numai pe baza actelor de sesizare prezentate în original, cuprinzând semnătura olografă, sau în copie certificată pentru conformitate cu originalul ori transmise pe orice fel de suport dacă sunt semnate cu semnătură electronică.

18. Ținând seama de redactarea art. 7 alin. (3) teza întâi din Regulament, care stabilește exigențe sporite în privința calificării înscrisurilor ca acte de sesizare a instanței constituționale, precum și de necesitatea atestării certe a identității persoanei care inițiază o procedură în fața instanței constituționale, Curtea a constatat, în jurisprudența sa, că textul antereferit are în vedere utilizarea semnăturii electronice calificate, care, conform art. 4 alin. (1) din Legea nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 8 iulie 2024, produce aceleași efecte juridice ca semnătura olografă, fără nicio condiționare (a se vedea, în acest sens, hotărârile 2, 3 și 4* din 8 martie 2025, nepublicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii).

19. În cauză, obiecția de neconstituționalitate a fost transmisă prin e-mail, fiind însoțită de un tabel scanat cuprinzând semnăturile olografe ale celor 56 de deputați care au formulat sesizarea, neîndeplinind, așadar, cerința imperativă ca, în cazul transmiterii pe cale electronică, actele de sesizare a Curții Constituționale să cuprindă semnătura electronică a autorilor acestora, cerință ce se constituie într-o condiție de formă de ordine publică ce trebuie strict respectată în cazul tuturor sesizărilor înaintate Curții Constituționale. Curtea observă, totodată, că în cuprinsul e-mailului prin care a fost transmisă obiecția de neconstituționalitate autorii acesteia au precizat că urmează să depună actul de sesizare și în original, în format fizic, afirmație neconcretizată în practică.

20. Ulterior, la data de 3 aprilie 2025, secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale tot o formă scanată a sesizării, menționând că autorii acesteia nu au depus și originalul. Prin urmare, Curtea constată că, în lipsa însușirii valide a sesizării astfel transmise, nu poate proceda la examinarea acesteia în cadrul activității sale jurisdicționale exercitate în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție. Totodată, asemenea înscrisuri care nu îndeplinesc condițiile anteferite nu pot fi înregistrate la Registratura Jurisdicțională a Curții Constituționale, având, în realitate, regimul juridic al unei petiții ce face obiectul înregistrării la Compartimentul registratură și arhivă generală a Curții Constituționale (a se vedea, în același sens, hotărârile 2, 3 și 4 din 8 martie 2025, precitate).

21. Pentru toate aceste motive, instanța de control constituțional constată că nu a fost legal sesizată potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, astfel cum sunt dezvoltate prin art. 7 alin. (1) și (3) din Regulament.

22. Distinct de cele arătate, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 15 alin. (2)-(4) din Legea nr. 47/1992, în

* Hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 8 martie 2025 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 17 aprilie 2025.

vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului. În cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de două zile. Data la care legea a fost depusă la secretarii generali ai Camerelor se aduce la cunoștință în plenul fiecărei Camere în termen de 24 de ore de la depunere. Depunerea și comunicarea se fac numai în zilele în care Camerele Parlamentului lucrează în plen. Sesizarea făcută de parlamentari se trimite Curții Constituționale în ziua primirii ei, de către secretarul general al Camerei respective.

23. Dispoziții legale similare se regăsesc și în art. 138 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1181 din 27 noiembrie 2024, care la alin. (1) precizează că proiectele de legi și propunerile legislative adoptate sau respinse de Camera Deputaților ca primă Cameră sesizată se semnează de președintele acesteia, iar la alin. (3) stabilește că legea adoptată de Camera Deputaților cu privire la care Senatul s-a pronunțat ca primă Cameră sesizată ori, după caz, în calitate de Cameră decizională pentru unele prevederi, semnată de președintele Camerei Deputaților și de președintele Senatului, se comunică, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la secretarul general al Senatului, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale. Dacă legea este adoptată în procedură de urgență, termenul este de două zile. În plus, art. 138 alin. (5) din același regulament precizează, în plus, că după împlinirea termenelor de 5 sau, după caz, două zile, legea se trimite, sub semnătura președintelui Camerei Deputaților, Președintelui României în vederea promulgării.

24. De asemenea, conform art. 153 alin. (1) din Regulamentul Senatului, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 9 din 9 ianuarie 2025, în cazul în care Senatul, în calitate de Cameră decizională, a adoptat fără modificări un proiect de lege sau o propunere legislativă primită de la Camera Deputaților, aceasta va fi semnată de președintele Senatului, va fi depusă la secretarul general al Senatului în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale și va fi transmisă Camerei Deputaților pentru îndeplinirea formalităților de promulgare.

25. Așadar, din dispozițiile legale și regulamentare mai sus citate rezultă că sesizarea Curții Constituționale nu se poate face decât după ce legea cu privire la care se intenționează declanșarea controlului de constituționalitate *a priori* a fost depusă la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, doar de la acest moment existând certitudinea cu privire la conținutul normativ al acesteia, conferită de certificarea prin semnare de către președintele fiecărei Camere.

26. În cauza de față, legea criticată a fost adoptată la 26 martie de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, și la data de 31 martie 2025 a fost depusă la Secretariatul general al Camerei Deputaților în vederea exercitării dreptului de sesizare de către subiectele de drept prevăzute de Legea nr. 47/1992. Prezenta sesizare a fost înaintată Secretariatului general al Camerei Deputaților anterior datei menționate, și anume la data de 27 martie 2025, în format electronic, prin intermediul poștei electronice, așadar anterior depunerii legii la Secretariatul general al Camerei Deputaților. La aceeași dată și în aceeași manieră a fost primită și înregistrată sesizarea formulată de cei 56 de deputați și la registratura jurisdicțională a Curții Constituționale.

27. Având în vedere această succesiune cronologică, Curtea constată că au fost nesocotite, de asemenea, și prevederile art. 15 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, ceea ce se constituie într-un aspect de neregularitate a sesizării (a se vedea Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012).

28. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, precum și pentru completarea art. 25 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, formulată de 56 de deputați.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 aprilie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu